

matist. En senere Ansøgning til Invalidebestyrelsen blev afflaaet, hvorimod Finantsministeriet forhøiede hans Pension til 70 Rdl. Da hans Kaar imidlertid var ret gode, og han kunde ernære sin Familie af et Giendomssted paa Dybbølhjerg, foretog han ikke yderligere Skridt til at faae den Invalideforsørgelse, som han mente tilkom ham. Hans Stilling blev imidlertid ødelagt i Krigen 1863—64, idet hans Hus uden Barjel blev nedreven af det danske Militær, hans Løsøre ødelagt, og hans Familie maatte flytte 6 Gange, inden den fik endelig Bopæl i Svendborg. Først flere Aar efter fik han Erstatning for sit Hus, men ikke for sit Løsøretab og heller ikke for at være kommen ud af sin Stilling. Han selv gjorde frivillig Tjeneste i den danske Hær ved Intendanturen og senere ved Efterretningsskorpset, hvor han oftere vil have været sit Liv. Da hans Kaar i Svendborg bleve saa ringe, at han ikke ved egen Hjælp kunde ernære sin talrige Familie, indgav han paaany i 1875 og 1876 Ansøgning til Invalidebestyrelsen om Invalideforsørgelse, men fik Afslag. Derimod erholdt han i 1878 fri Proces til at faae Spørgsmaalet indbragt for Landsoversamt Hof- og Statsretten, som i sin i 1880 affagte Dom frifandt Finantsministeriet, fordi det ikke kunde anses tilstrækkelig godtgjort, at Andrageren havde paadraget sig den Sygdom, der bevirkede hans Afstedigelse, og hvoraf han endnu lider, ved Udførelsen af sine militære Tjenestepligter. Han har senere faaet fri Proces til Sagens Indantning for Høiesteret, hvor den antages at ville blive paadømt i indeværende Høiesteretsaar; men da Andrageren i Finantsministerens Udtalelser i Landstinget den 16de Oktober f. A. (Landstingstidenden Sp. 62—64) under Behandlingen af Lovforslaget om Invalideforsørgelse tror at turde se, at en anden Opfattelse end tidligere nu gjør sig gjældende i Administrationen, har han ment forinden Sagens Paakjendelse at burde forsøge Ansøgningsveien, og beder derfor Folkethinget om at støtte hans Sag ved at henvise hans Andragende til Finantsministeren.

Udvalget finder det under alle Omstændigheder rigtigst at afvente Høiesteretsdommen og gjør derfor ingen Indstilling.

79. Fra Grosjerer Adam Petersen i Kjøbenhavn om Godtgjørelse for afgiven Plads til Kreaturflagtning. (Indbragt der 3die Februar 1883 af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, G. o. s.)

Det anføres i Andragendet, at i afvigte Sommer henvendte det veterinnære Sundhedsraad sig til Ansøgeren med Anmodning om at stille en ham tilhørende Plads med Fabrikbygninger til Raadighed, for deri at slagte Kreaturer, som maatte ankomme fra Sverig og ikke paa anden Maade maatte indføres hertil, og at han strax var villig hertil, forandrede og indrettede sine Bygninger i ovennævnte Diemed, men var som Følge deraf nødsaget til at standse sin deri værende Forretning med Imprægnering af Træ. Da Bygningerne imidlertid ikke bleve benyttede, fordi ingen Kreaturer indførtes fra Sverig, og han saaledes ingen Indtægt erholdt, medens han havde havt direkte Udgifter, foruden at hans Forretning maatte standses, henvendte han sig i afvigte December Maaned til Indenrigsministeriet med Ansøgning om, at der maatte blive tilstaaet ham som ubemidlet Privatmand en Godtgjørelse af Statskassen paa 5,000 Kr. eller dog et saadant Beløb, som uvillige Mænd maatte finde passende. Da Ministeriet imidlertid under 18de Januar d. A. har afflaaet hans Ansøgning, fordi man efter Indholdet af de Forhandlinger, der i sin Tid vare bleve førte mellem Veterinærhøihus og ham angaaende det omhandlede Lokales Benyttelse i det omspurgte Diemed, ikke kunde erkjende, at han havde noget Krav paa Godtgjørelse af Statskassen, fordi Lokalet ikke blev benyttet, henvender han sig nu til Thinget med Andragende om, at det efter en nøiere Underjogelse af Sagen vil forhjælpe ham til en saadan Godtgjørelse, som uvillige Mænd maatte finde passende, idet han antager, at om det end kan være tvivlsomt, hvorvidt han har noget juridisk Krav, taler dog Villighed for, at han som Privatmand ikke alene skal bære Tabet af en Foranstaltning, der i Almenhedens Interesse er bleven iværksat af Autoriteterne.

Da Udvalget kan finde det paa feligt at faae det i Andragendet omhandlede Forhold oplyst, foreslaas det henvist til Indenrigsministeren.